

DOBRY PASTYR

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 15 / ČÍSLO 4 / LISTOPAD 2011

Ve-se-lé vá-no-ční ho-dy, zpí-vej-te, dí-t-ky, ko-le-dy,

o tom, co se vskutku stalo, že se lidem naro-di-lo dě-tát-ko.

Vánoční úvodník

„On je světa Spasitelem, Slovo učiněné tělem, Syn Boží a syn člověka, na nějž tvorstvo věky čeká, děťátko.“

„A slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi...“ Jan 1;14

Je to tak zvláštní, že nad tím musíme každé Vánoce znovu žasnout. Stvořitel celého vesmíru na sebe bere podobu toho drobného křehkého novorozence, aby se naplnilo proroctví - slovo dané lidem. *„Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ Iz 9;5*

Tolik očekávání od malého betlémského chlapce, který se narodil v obyčejné stáji! Kolik toho očekáváme my od svých dětí? Kolik jsme se namodlili, aby všechno dobře dopadlo, aby se vůbec narodily, potom aby byly zdravé, pak abychom je dobře vychovali, potom aby se jim podařilo najít dobrého životního partnera, abychom se dočkali vnoučat... S dětmi je vždy spojeno plno

očekávání. Zkusme se teď na chvíli zamyslet nad tím, kolik očekávání bylo spojeno s příchodem Mesiáše - Božího syna. Něco nám naznačuje třeba prorok Micheáš: *„A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradávná, ode dnů věčných.“ Mich 5;1*

Izrael očekával, že přijde Vykupitel - Mesiáš, který je jednou provždy zbaví nepřijemných okupantů, vládce, který rázně zasáhne a změní politické poměry, vyřídí si to s lidskou nespravedlností a nastolí tu Boží. Kolik se toho změnilo od té doby? I dnes mnozí očekávají na takové vládce. Dokonce někteří tvrdí, že kdyby byl Bůh, tak podle jejich představ by musel s některými tvrdě zatočit a vyřešit všechny problémy tohoto světa. Jenže tenkrát v Betlémě se nenarodil Terminátor, Batman ani Superman, narodilo se tam dítě lidské i Boží - Slovo učiněné tělem - Syn Boží a Syn člověka, se všemi lidskými i Božskými rysy. Ve vší lidské křehkosti a zranitelnosti a ve vší Božské čistotě a bezhříšnosti. Přišel, aby nám ukázal, že cesta Boží vlády nevede cestou krvavých revolucí a bojišť, ale cestou lásky a pokoje. Přišel, aby jednou provždy vzal na sebe lidskou bídu, ne tu materiální, ale bídu lidského srdce, které obmyl svou krví. Přišel, aby znovu otevřel cestu do věčnosti a odstranil vládu nenávisti, sobectví a smrti. Násilí plodí zase jen násilí. Lidské představy Boha, který drží v ruce hůl anebo bič v betlémské stáji nad malým dítětem a později také pod křížem umírajícího židovského Krále, rychle blednou a je to tak dobře.

„Přišli chudí pastouškové, zpívají ti chvály nové: Vítej nám, nebeský Králi, Tebet' jsme zdávna žádali, děťátko.“

Pozn. autora: v textu jsou použity 2. a 6. sloka vánoční písně Veselé vánoční hody.

R. Rosický

Adventní a vánoční program

v evangelickém kostele na Husově náměstí

27. 11.	1. adv. neděle	9.45	bohoslužby s VP
		16.00	1. adventní koncert
29. 11.	úterý	18.00	adventní večer s hostem - Alfred Heger (kněz Československé církve husitské)
4. 12.	2. adv. neděle	9.45	bohoslužby
		16.00	2. adventní koncert
6. 12.	úterý	18.00	adventní večer s hostem - Eva Urbanová (pastorační pracovnice pro mládež v ČCE)
11. 12.	3. adv. neděle	9.45	bohoslužby
		16.00	3. adventní koncert
13. 12.	úterý	18.00	adventní večer s hostem - Jaroslav Vejmla (vedoucí prac. Azyl. domu Armády Spásy v Krnově)
18. 12.	4. adv. neděle	9.45	Dětská vánoční slavnost (dětská vánoční hra od L. Rejchrt)
		16.00	4. adventní koncert
20. 12.	úterý	18.00	adventní večer s hostem - Radek Hanák (nový kazatel farního sboru ČCE v Odrách)
24. 12.	sobota	22.30	Štědrý den - Půlnoční bohoslužba
25. 12.	neděle	9.45	Boží hod - Vánoční bohoslužba
31. 12.	sobota	17.00	Bohoslužba na ukončení roku
1. 1. 2012	neděle	9.45	Novoroční bohoslužba

Poděkování za sborové odpoledne o vděčnosti

Každoročně se první neděli v říjnu slaví v církvi neděle díkůvzdání za úrodu země. My jsme ji měli letos spojenou se sborovým odpolednem na téma vděčnost. Ti, kteří přišli, jistě nelitovali. Naším vzácným hostem byla milá, trochu nenápadná sestra Gabriela Vaňková. Jen málokdo ví, že je to bývalá paní učitelka. Na jejím povídání to ale hned bylo poznat. Téma jejího příběhu bylo: „Za co všechno mohu být v životě vděčná.“ Myslím, že na její pohnuté životní osudy dlouho nezapomeneme. Sestra Vaňková je vdova po známém chirurgovi, který působil např. v albrechtické nemocnici. V současné době navštěvuje skupinku, kterou vede sestra Eva Velíšková. Jsme moc rádi, že tuto usměvavou sestru mezi sebou máme a děkujeme jí za pěkné odpoledne, ve kterém jsme si mohli připomenout, jak velkou roli v našem životě hraje vděčnost.

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. Apokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. (Fil 4; 6-7)

A vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu Otcí ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. (Ef 5; 20)

R. Rosický

Rozhovor s ...

1. Romi, jak se máš a co zrovna prožíváš?

Dajko, co se ode mě očekává, kladná nebo záporná odpověď? Jako od člověka dnešního světa konzumního by snad ani jiná odpověď, než záporná být nemohla, vždyť co dnes funguje ke spokojenosti nás všech? Všichni si odpovíme sami! Korupce, násilí, bezpráví, podvody, nespravedlnost atd. Ale jako křesťan odpovídám - mám se dobře. Někdy se potýkám se stránkou finanční, ale jinak musím říct, že mi nic nechybí. A co prožívám? Snažím se řešit ty „své“ problémy (osobní a rodinné) na modlitbách, tzn. svěřuji se s nimi Bohu a hledám u Něj východisko.

2. Byla jsi v Izraeli. Můžeš nám ve stručnosti popsat, jak ses tam měla a jestli Izrael splnil Tvá očekávání?

Ano. Zítra už to budou dva týdny, co jsem se vrátila z poznávacího zájezdu v Izraeli. Člověk se musel opět zařadit do běžné reality života - práce, domácnost, život ve sboru atd., ale myšlenka na Izrael je pro mě tak živá, že věřím, že mě bude provázet celým životem!

Byl to pro mě úžasně hluboký duchovní zážitek. Jen ve stručnosti. Sešla se nás skupina asi 40 lidí, a to z naší republiky a Slovenské. Dá se říct, že všichni věřící, i když někteří teprve na samém počátku své duchovní cesty. Celým pobytem nás duchovně vedla sestra Hallerová z Prahy, která mimochodem má již

požehnaných víc jak 80 let a tyto zájezdy pořádá už 10 let. V Izraeli, jak nám prozradila, byla už asi 32 x. Dalo by se s ní povídat celý večer, neboť je to žena úžasně ponořená do víry v Boha. Zkrátka žije s Pánem. Během těch jedenácti společně strávených dní jsme v podstatě projeli celým Izraelem. Od jihu až na sever. První zastavení bylo ve městě Eilat - město postavené přímo v poušti, na jehož konci je hranice s Egyptem. Eilat je překrásné moderní město s krásnou architekturou. Z oken luxusního hotelu, kde jsme byli ubytováni, jsme měli možnost vidět eilatské letiště, kde co 10 min. vzlétala nebo přistávala letadla. Něco úžasného. A za ním Rudé moře, ve kterém jsme se i přesto, že byl konec října, koupali. Moře, které je známé krásou korálových útesů a podmořských krás plných různě zbarvených a velikostně odlišných živočichů.

Dalším zastavením byla cesta lanovkou na Herodovu pevnost, tzv. „Masadu“ v Negevské poušti. Také jsme se zastavili na koupání v Mrtvém moři, mimochodem Mrtvé moře leží v nejnižším bodě na zeměkouli a má takový obsah soli, že se v něm nelze potopit. Což jsme si všichni vyzkoušeli. Další dny jsme prožili ve městě Jeruzalémě, jež tvoří Starý Jeruzalém s těmito částmi - křesťanská, židovská, muslimská, a moderní - Nový Jeruzalém. Musím říct, že pro mě bylo velmi dojemné modlit se u Zdi nářků. Rovněž společná modlitba za naše národy, český a slovenský, kterou jsme vysílali ke trůnu našeho Pána Boha. Další den památka Večeře Páně - jež byla pro nás vysluhována v zahradě blízko Damašské brány, kde se nachází zahradní hrobka „Garden tomb“.

Jediným záporným zážitkem bylo dlouhé čekání před vstupem do muslimské části města, kde se nachází Skalní chrám, do kterého nás nakonec nepustili, neboť začal čas modliteb. Zažili jsme na vlastní kůži, jak jsou palestinci nepřijemní. Uvědomili jsme si, jak velké napětí je mezi palestinci a izraelci a jak má tendenci růst.

u Mrtvého moře

nad Ejlatem

Poslední dny jsme strávili ve městě Haifa. Přístavní město u Středomořího moře leží na úpatí hory Karmel, odkud jsme podnikli cestu ke Genezaretskému jezeru, s prohlídkou chrámu Blahoslavenství. Někteří z nás zažili i křest ponořením v řece Jordánu.

3. Když člověk žije s Pánem Ježíšem, zažívá spoustu svědectví a vyslyšení modliteb. Můžeš se s námi podělit o nějaké svědectví z poslední doby, které jsi zažila, nebo o nějakou vyslyšenou modlitbu?

Mé svědectví - nevím. Nepatřím k těm věřícím (ačkoliv bych tomu byla ráda), kteří se za něco modlí a pak hned na druhý den ví, co jim Pán k tomu říká. Ale v poslední době jsem velmi zápasila na modlitbách za svého syna. Tolik jsem si přála, aby se vrátil zpět do Krnova, aby ..., aby ...! Trvalo to 1,5 roku. A výsledek - je zpět v Krnově, má zde opět trvalé bydliště a tento týden dostal i práci. Haleluja našemu Pánu - volám a jsem šťastná!

4. Tak to je pěkné svědectví, díky za povzbuzení ☺. Pracuješ jako zdravotní sestra, máš možnost poznávat nové lidi, určitě máš v práci možnost svědčit pacientům o Pánu Ježíši. Máš nějakou osobní zkušenost s pacientem, kterému jsi svědčila?

Svědectví v práci? Ani ne, alespoň doslova míněno, že bych s biblí v ruce hovořila o víře. Ale je fakt, že když jsem se vrátila po dovolené z Izraele, cítila jsem, že jsou všichni rádi, že jsem opět zpátky.

5. Romi, co by sis přála? Co by Ti udělalo radost?

Mým největším přáním je (a stále se za to modlím), aby mi můj 1. muž odpustil a nežil v nenávisti vůči mě a Bohu a aby s mými dětmi začali žít s Bohem. Aby pochopili, že život bez Boha a spolehnout se na něj není požehnaný a nevede ke štěstí - což já chápu jako pokoj „vnitřního člověka“ - totiž duše.

6. Blíží se Vánoce, jak se na ně připravuješ, jak je prožíváš?

Vánoce jsou pro mě svátky, na které se každý rok velice těším. Jsou pro mě dobitím energie právě toho „vnitřního člověka“. A paradoxně vybitím tělesného, neboť jsou spojeny s přípravou a nacvičováním zpěvu, nebo doprovodem při bohoslužbách v Trěmešné (již několik let pravidelně) ... atd., ale já to dělám ráda, naplňuje mě to radostí, láskou a dodává mi to pokoj na duši.

7. Navštěvuješ domácí skupinku. Můžeš nám o ní něco povědět? Jak probíhá a co na ní prožíváte?

Naší skupinky se účastním já, Miluška Čičmanová, Liduška Vavrečková a Maruška Čepová. Prozatím jsme se sešly pouze 2x, takže nevím, co bych řekla; jen to, že jsme zjistily, že se máme rády a máme k sobě nějak blízko, neboť jsme všechny samy a přitom tím, že máme společenství, tak samy nejsme.

8. Je něco, co bys chtěla vzkázat všem lidem ve sboru?

Co říci na závěr - jsem vděčná našemu Pánu Ježíši Kristu, že jsem získala dar víry, který mi předala moje maminka, jež vírou žila a přivedla mě do našeho sboru, kde jsem díky Pánu zakotvila i já. Jsem vděčná za našeho kazatele, který nás vede k hledání Boží pravdy a za ostatní bratry a sestry, s nimiž společně můžeme vytvářet Boží rodinu, neboť jsme Boží děti - tedy „dědicové“.

Zdraví vás všechny a všem vyprošuje požehnání Romana.

*Romanu Sedláčkovou
zpovídala Dajka Balová*

Oderský sbor má kazatele - instalace br. Radka Hanáka

O jáhnlech: „*Konají - li dobře svou službu, získávají si důstojné postavení a velkou jistotu ve víře v Krista Ježíše.*“ 1.Tim 3; 13

O těch, kteří vedou: „*Poslouchejte ty, kteří vás vedou a podřizujte se jim, protože oni bdí nad vámi a budou se za vás zodpovídat. Kež to mohou činit s radostí a ne s nářkem; to by vám nebylo na prospěch.*“ Žid 13; 17

Po necelých 10 letech má oderský evangelický sbor svého kazatele. Píšu to s velkým ulehčením a vděčností v srdci. Br. Radka Hanáka znám ještě z doby, kdy přišel do oderské mládeže jako nevěřící a nešťastný mladý člověk. Postupem času ho Bůh vysvobodil z mnoha těžkých věcí, mnoho let jsem na něm pozoroval obrovskou vnitřní proměnu. Dnes má krásnou rodinu a požehnaným způsobem pracuje s dětmi a s mládeží v církvi. Má dar mnohé lidi přivádět

ke Kristu. Měl jsem možnost s ním několik let spolupracovat. Když jsme odcházeli s naší rodinou z oderského sboru, věřil jsem, že je Boží vůle, aby Radek mohl vyzrát a vstoupit do služby, kterou pro něj Bůh má. To se skutečně naplnilo. Má to mnohem těžší než jiní. Při své práci pracuje ještě na půl úvazku v azylovém domě Církve bratrské - „Elim“ v Hranicích na Moravě. Od 9. října tohoto roku po slavnostní instalaci v Odrách nastoupil na půl úvazku jako jáhen a kazatel sboru. Víím, že to na malém sboru, který se potýká s financemi, stojí hodně odvahy. Sám jsem šel podobnou cestou. Máme upřímnou radost, že ho Bůh k tomuto rozhodnutí přivedl. Věříme, že ho v této službě bude i nadále mocně potvrzovat. Bratr Hanák letos poslouží i u nás v Krnově Božím slovem, a to v úterý 20. prosince na jednom z našich adventních večerů.

R. Rosický

Adventní radost (Pavel Smetana, Variace na jediné téma)

Adventní čas
klidně si kráčel
ke svému cíli.
Otisky šlépějí vryl
do prašných cest všedních dnů.
Ve slavnostně oděných chrámech
zažehl svíce
a jiskry radosti v dychtivých očích dětí.
Přivolal vzpomínky zasuté
pod příkrovem šedivého jíní.
Rozezněl zvony unavených srdcí
bijících na poplach.
Do temných nocí
zasel svit červánků jitrních.
Sněhové vločky drobných nadějí
zavál do sepjatých dlaní.

Krůpěje mrznoucí rosy
usedly do mých snů.
A tisíce šumících křídel
vložilo do kolébky noci
adventní chvalozpěv:

Už přišel.
Přišel už?

Zapustil kořeny slova?
Otevřel prameny míru
ze zdrojů věčných?

Už přišel.
Stíkl mi ruku
a vepsal do dlaně písmeny lásky:
Neboj se! Jsi můj!

Cesta do Izraele

pohled z Olivové hory na Staré Město (Jeruzalém)

Neskutečné se stalo skutečným, a tak 26.10.2011 jsme ve čtyřech (Romana Sedláčková, Dajka Balová, Věra a Jirka Markovi) vyrazili do Prahy na letiště. Tam jsme se setkali s organizátorkou výpravy - sestrou Ludmilou Hallerovou a ostatními. Po nečekaných peripetiích na letišti jsme do letadla El Al byli skutečně vpuštěni a výlet mohl začít.

Po přiletu do TelAvivu jsme nasedli (bylo asi půl páté ráno) do autobusu a vydali se na jih - nejprve obydlenou krajinou a dále pak negevskou pouští, kde je málo osad i zeleně. Přesto, že je to pustina, myslím, že se nám všem líbila (pokud jsme udrželi otevřené oči). Skály byly barevné a rozeklané. Několikrát po cestě jsme se zastavili. Jednou to bylo v místě, kde je pochován Ben Gurion s manželkou, první premiér Izraele, který v r. 1948 vyhlásil samostatnost státu Izrael. Poslední zastávka před cílem byla Timna - místo v poušti, kde je u malého jezírka postavena kopie stánku úmluvy. Takový stánek nesli pouští Izraelci, když putovali z Egypta. Místní průvodkyně byla mesiánská Židovka, která bibli dobře znala. Navečer jsme dorazili do Eilat - což byl na další tři dny cíl naší cesty a zároveň je to nejjihnější místo Izraele na břehu Rudého moře. Návštěvy míst, jako je výrobná šperků nebo oceanárium, byly krásné. Nejlepší ze

všeho bylo koupání v čistém moři, kde bylo možné pod hladinou pozorovat korálové útesy.

Čtvrtý den jsme vyrazili na sever - do Jeruzaléma. Abychom tam však nebyli příliš brzy, měli jsme na programu dvě zastavení - koupání v Mrtvém moři a Masadu. Voda v Mrtvém moři skutečně nadlehčuje, je čistá, teplá, plná soli - obsah soli je 10x vyšší než v jiném moři. Pomaličku se v ní dalo i plavat. Po asi dvouhodinové zastávce jsme pokračovali na Masadu - pevnost, na níž se uchýlilo asi tisíc Židů v r. 70, kdy Římané krutě potlačili židovské povstání. Obránci Masady se drželi asi 2 a půl roku. Když bylo zjevné, že Římané pevnost dobudou, pozabíjeli se obránci navzájem a poslední spáchal sebevraždu. My jsme jako zhýčkaní Evropané jeli na kopec lanovkou. Vrchol je rozlehlý, plný rozvalin, s krásným výhledem do kraje - Mrtvé moře, jordánské hory apod. Po návratu do autobusu jsme vyrazili do Jeruzaléma.

Další dva dny jsme strávili prohlídkou Starého Města. To leží na relativně malé ploše - asi 1 km²; je zde však tolik památných míst, že by se to nedalo projít ani za několik dní. První naše návštěva patřila Zdi nářků (Western Wall). Po dvouhodinovém čekání ve frontě jsme se tam konečně ocitli. Na prostranství před zdí jsme se modlili za Českou republiku i za Slovenskou, a také za

modlitba před Zdí nářků (Western Wall)

Izrael. Zpívali jsme naši hymnu - obě části, neboť v naší skupině byli Češi i Slováci. Po prohlídce části města jsme si znovu stoupli do fronty, tentokrát jsme se chtěli dostat ke Skalnímu dómu (nesprávně nazývanému jako Omarova mešita). Opět po dlouhém čekání jsme prošli zdí do muslimské části, kde s námi arabští strážci nejednali právě přátelivě. Jeden ozbrojený strážce nám nakonec dovolil, abychom vystoupili po schodech na úroveň, kde stojí Skalní dóm. Když jsme tam vyběhli, objevil se jiný strážce v civilu. Oč byl menší, o to víc na nás řval, ať jdeme pryč, že mají modlitby celý den a my nesmíme rušit. Prostě neochota, schválnost. Tak jsme se sebrali a odešli opět do židovské části města.

Jedna z nejzajímavějších památek je Chrám Božího Hrobu - ohromný a uvnitř velmi členitý kostel, jedno z možných míst, kde se mohl nacházet hrob Josefa z Arimatie a kde tedy mohl být Pán Ježíš pochován. V tomto rozlehlém kostele se také nachází možné popraviště - Golgota. Náš milý průvodce Fredi Winkler, který nás po celý pobyt provázel, poctivě sdělil, že klíčová místa spojená s Ježíšem - výslech po zatčení, ukřižování, hrob a další - nelze s určitostí lokalizovat. Jeruzalém byl v minulosti vícekrát zbořen a znovu postaven. Proto se dnešní domy a ulice nacházejí o několik metrů výše než v době Kristově.

Druhý den v Jeruzalémě jsme se podívali k tzv. zahradnímu hrobu (Garden Tomb). Je to

nedaleko Skalního dómu

zahrada obehnaná zdí a leží vně hradeb Starého Města. V zahradě se nachází hrob vytesaný ve skále, který objevil okolo r. 1850 britský důstojník Gordon. I tento hrob je místem, kde mohl být Pán Ježíš pochován. Na okraji zahrady byla vyhlídka na bílou skálu, která připomínala lebku - Golgotu. To bylo velmi působivé, takže jako laik bych se klonil k tomu, že to bylo to skutečné popraviště (Fredi Winkler se kloní k tomu, že to bylo v místě Kostela Božího Hrobu). V zahradě se procházelo několik skupin turistů, čímž zahrada nebyla tak klidná, jak bylo předem sděleno. Lidi z jedné americké skupiny se tam modlili a zpívali; my jsme slavili Večeři Páně - v naší skupině byli dva kazatelé (jeden český, jeden slovenský, každý z nějakého svobodného letničního sboru).

Dál jsme procházeli městem - uličkami s obchůdky, kde bylo k dostání všechno možné - oblečení, obrazy, porcelán, ovoce, ryby, maso, koření... Nutno říci, že židovská část bazaru i města je podstatně čistší a příjemnější než arabská. Odpoledne bylo na programu ještě úpatí Olivové hory - jeskyně, kde se Pán Ježíš modlil před zatčením, Getsemanská zahrada, Kostel Všech Národů.

Další den jsme již odjížděli z Jeruzaléma. Avšak ještě předtím nás řidič zavezl na hřeben Olivové hory, kde byl úžasný výhled na Město od východu. Pak jsme se přesunuli k památníku holokaustu Yad

Negevská poušť

Vašem, který leží v západní části města. Asi každý z nás něco četl nebo viděl na téma šoa (holocaust), avšak vždy znovu se vás tato hrůza dotkne a znovu si kladete otázku: Kde se vzala v kulturním německém národě tak otřesná myšlenka - vyhladit Židy z povrchu země? Tisíce Židů se sice před šoa zachránily, ale to byl jen zlomek oproti množství vyvražděných; evropské židovstvo prakticky přestalo existovat.

Po cestě do Haify - třetího místa našeho pobytu - jsme se zastavili v dolině Ha Ela, kde David porazil Goliáše. Pak je tam ještě klášter sv. Josefa, poblíž něhož se narodil Jan Křtitel, a také učitel zákona Gamaliel (učitel ap. Pavla). V Haifě jsme se ubytovali v hotelu Beth Shalom, který patří našemu průvodci Fredimu Winklerovi a jeho rodině (má 9 dětí a 17 vnoučat). Odsud jsme dělali výlety do všech stran - přístav Akko s pevností z doby křížáků (12. stol.), Genezaretské jezero a okolí (vykopávky města Kafarnaum), Kána Galilejská.

Zajímavé je i město Nazaret s židovskou horní a arabskou spodní částí. Nejvýznamnějším objektem je moderní Kostel Navštívení Panny Marie z r. 1970. Vedle kostela jsou zastřešené zbytky domu, kde se měl anděl Gabriel zjevit Panně Marii, aby jí oznámil, že se stane matkou Spasitele.

Tentýž den byl na programu i kopec Megido s vykopávkami, kde stála za krále Šalomouna a později i Achaba vojenská pevnost. Pod kopecm, v údolí Jezreel (nebo také Harmagedon), se během staletí odehrálo několik bitev, např. v r. 609 před Kr. zde zbytečně přišel o život judský král Jóšijáš. Také zde se má uskutečnit velká bitva mnoha národů proti Izraeli, při níž Hospodin nadpřirozeným způsobem zasáhne a nepřátele Izraele zničí.

Poslední den je neděle. Protože letadlo letí až večer, máme na programu ještě dvě zastávky. První je klášter Muchraka - stojí na místě, kde Eliáš zápasil se 450 baalovými proroky (1.Král 18;16n). Stojí na hřebenu pohoří Karmel a je odsud krásný pohled na

Cesarea Přímořská, pobřeží Střezozzem. moře

úrodnou rovinu (dolinu) Jezreel, která se táhne od Střezozemního moře až k údolí Jordánu. Poslední zastávkou je Cesarea Přímořská, kde jsou vidět zbytky akvaduktu, zbytky přístavu, který nechal vybudovat Herodes Veliký, a také závodistiě pro spřežení koní s dvojkolkou. Kdo viděl film Ben Hur, dokáže si takový hipodrom představit.

Tento den bylo krásné teplé počasí, bohužel koupání nebylo na programu, takže nám nebylo dopřáno. Nakonec ani sprchy (docela nutné po plavání v mořské vodě) zde na břehu nebyly k dispozici. Tak nám nezbylo než se sebrat, sednout do autobusu a jet na letiště do Tel Avivu.

Zájezd byl bohatý na dojmy a zážitky. Nejvíce se nás asi dotklo, že jsme mohli pobýt u Západní zdi (Zed' nářků) v Jeruzalémě a vůbec projít Staré Město. Významný je z mého pohledu celkový dojem ze země (kromě památek) - Izrael za pouhých 60 let své existence vyrostl v moderní fungující stát. Počet obyvatel z původních 650 tis. (1948) vzrostl především vlivem přistěhovalectví na téměř 7,8 mil. (2011), což je dvanáctinásobek počátečního počtu! Pro nové obyvatele byly postaveny domy, silnice, školy, nemocnice, prostě všechno. Takový rozvoj během tak krátkého období nemá ve světě obdoby!

Vyprošujte Jeruzalému pokoj: Kéz v klidu žijí ti, kdo tě milují! (Žalm 122;6)

*Za celou čtveřici poutníků
Věra a Jiří Markovi*

Narozeniny ve sboru

Milí oslavenci, narozeniny jsou pro nás příležitostí uvědomit si Boží dobrotu k nám slabým a hříšným lidem. Snad proto jsou právě narozeniny Božího Syna Ježíše asi nejoblíbenějším svátkem v naší zemi. I narozeniny se ale mohou stát prázdným obalem bez obsahu. Proto mnoho lidí vlastně ani nezná pravý smysl Vánoc. Přejeme vám, aby vaše narozeniny byly pro vás nejenom dnem radosti, ale také vděčnosti za všechno, co jste mohli v uplynulých letech od Pána přijmout. Přivlastněte si také zaslíbení z Bible: „Bázeň před Hospodinem přidává dnů, kdežto svévolníkům se léta zkrátí.“ (Přísľ 10;27)

Únor:

Labajová Helena	Heřmanice
Kielar Jan	Krnov
Butora Vladimír	Krnov
Lukášová Ludmila	Krnov
Pecháček Zbyšek	Třemešná
Bajtková Marie	Krnov
Kroupová Anna	Krnov
Marek Daniel	Krnov
Dolek Josef	Krnov
Tyleček Viktor	Krnov
Ničmanová Veronika	Krnov
Šrajbr Rudolf	Krnov
Rollerová Rostislava	Město Albrechtice
Stejskalová (Marková) Hana	Šternberk

Leden:

Sedláček Jaroslav	Krnov
Murtingerová Anna	Krnov
Lechnerová (Galdová) Lenka	Hlučín
Galda Jindřich ml.	Třemešná
Zmrzlík Daniel	Krnov
Bolková Anežka	Krnov
Tyleček Karel	Krnov
Čepová Marie	Krnov
Odstrčilová Zdenka	Krnov
Pecháčková Milada	Třemešná
Švéda Jiří	Krnov

Březen:

Horák Lubomír	Zátor
Svítíl Erik	Krnov
Lukášová Soňa	Krnov
Malík Petr	Krnov
Ničmanová Antonie	Krasov
Lukáš Patrik	Krnov
Velíšková Eva	Krnov
Špačková Vlasta	Krnov
Lukáš Rostislav	Krnov
Nálepová Milada	Krnov
Kornelová (Ničmanová) Hana	Krnov
Šrámková Jana	Třemešná
Švédová Jana	Krnov
Andělová Milada	Lichnov

Hojnost Božího požehnání přeje redakce DP

Pozdrav nemocným

Tehdy řekne král těm po pravici: „Poďte, požehnání mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě,.....“ (Mat. 25;34-36)

O navštěvování nemocných, o tom, že máme mít účast s nemocnými v jejich nemocech a bolestech, víme dobře. A je dobře, že některé sestry, ale i bratři v čele s bratrem kazatelem, nemocné minimálně v rámci sboru navštěvují. Tímto článkem si chceme připomenout v době adventu a nadcházejících Vánoc, k čemu nás vybízí Pán Ježíš, a také si některé nemocné připomeneme. Zároveň si můžeme uvědomit, co znamená pojem z Apoštolského vyznání víry „Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, ...“ (podle ek. vyznání víry).

Důvodů, proč někteří členové sboru už nejsou pravidelnými návštěvníky nedělních

bohoslužeb, je jistě více. Vážným a častým důvodem bývá horší zdravotní stav, kvůli kterému si někteří už netroufnou přijít do shromáždění, pokud se nenacházejí přímo v nemocnicích nebo v léčebnách. Někteří starší členové by se rádi pravidelně účastnili sborového života, ale hůře až velmi špatně slyší, a proto nechodí. Dle jejich vlastních slov „nemají z kázání a modliteb užitek“, protože prostě nerozumějí.

Rád bych připomněl některé z našich starších členů sboru, kteří ze zdravotních důvodů už nemohou být pravidelnými návštěvníky bohoslužeb - např. sestry Špačková, Bajtková a další.

Je výborné, že např. sestra Jarmila Kielarová se díky péči dětí ještě na bohoslužby dostane. Tímto článkem chceme všechny nemocné v našem sboru povzbudit a potěšit.

My, kteří jsme na tom zdravotně dobře, si tímto připomínáme příkaz Pána Ježíše

Krista a bylo by dobré, kdybychom po dohodě s bratrem kazatelem někoho konkrétního, kdo je nemocen a dlouhodobě mimo sborové společenství, navštívili.

Zároveň bych si dovilil upozornit na výše citovaný text z Apoštolského vyznání víry. Vždy, když vyznáváme toto vyznání víry, říkáme, že věříme ve společenství svatých. To značí, že bratři a sestry, kteří zde byli před námi a už nejsou mezi živými, nebo jsou ještě na této zemi, ale z výše uvedených důvodů nejsou mezi námi přítomni např. na bohoslužbách, společně s námi tvoří církev, abych tak řekl, přes „hrance času“.

A zde - pro ty z nás, kteří se nerozhodnou z jakéhokoliv důvodu někoho nemocného navštívit platí, aby minimálně v modlitbách, když se modlíme za sbor, pamatovali i na tyto členy, které sice nevidíme v kostele na bohoslužbách, ale jsou to také naše sestry a naši bratři a tvoří s námi jedno společenství - jednu církev.

B. Marek

Takový bratr

Můj přítel dostal od bratra k Vánocům auto. Když na Štědrý den vyšel z práce, uviděl, jak jeho auto, zářící novotou, obchází nějaký výrostek a obdivně si ho prohlíží. „Pane, to je vaše auto?“ zeptal se.

Paul přikývl. „Bratr mi ho dal k Vánocům“. Chlapec byl z toho u vytržení. „To chcete říct, že vám ho váš bratr dal a vy jste za něj nemusel vůbec nic zaplatit? No tedy, kdybych já...“ zarazil se.

Paul samozřejmě věděl, co by si ten chlapec přál. Taky by chtěl mít takového bratra. A to, co řekl, Paula skoro porazilo.

„Já bych taky chtěl být takový bratr.“ Paul se na chlapce užasle podíval a bez rozmýšlení navrhl: „Chtěl by ses svěřit?“ „No jasně a jak rád!“

Po chvíli jízdy se chlapec otočil k Paulovi a se zářícíma očima ho požádal: „Pane, mohl byste mě, prosím vás, odvézt před dům?“ Paul se usmál. Myslel si, že ví, co má chlapec za lubem. Chce se v tom velkém

autě ukázat sousedům. Ale zase se spletl. „Mohli byste zastavit tam, jak jsou ty dva schody?“ zeptal se chlapec.

Dojeli ke schodům. Paul na chlapce čekal a za chvíli uslyšel, jak se vrací. Ale neběžel. Nesl svého menšího ochrnutého bratra. Posadil ho na dolní schůdek a otočil ho směrem k Paulovi.

„Tady je to auto, Buddy. A je to přesně tak, jak jsem ti to říkal doma. Bratr toho pána mu ho dal k Vánocům a nechtěl za něj vůbec nic. A já ti jednou taky dám přesně takové... a pak se budeš moci sám jezdit dívat na všechny ty krásné vánoční dárky, co jsou ve výlohách, jak jsem ti vyprávěl.“

Paul vystoupil z auta a posadil chlapce na pravé přední sedadlo. Jeho bratr se zářícíma očima vyšplhal dozadu a ve třech se vydali na nezapomenutelnou vánoční jízdu.

Ten Štědrý večer Paul pochopil, co chtěl Ježíš říci slovy: „Je krásnější dávat...“

Dan Clark

Ostravské Listopadání

Jako každý rok, nevím sice už po kolikáté, ale vím jistě, že pro mnoho z nás to bylo poprvé, se konalo v Ostravě ostravské Listopadání. Festival se konal ve dnech 11. - 12. listopadu. Zakončen byl společnou nedělní bohoslužbou. Ostravské Listopadání je minifestival nejen křesťanských hudebníků, převážně se zde ale prezentovala křesťanská hudba.

Na festival jeli skoro všichni z mládeže. Většina jich dorazila už v pátek. Já s Lidkou jsme přijely až v sobotu. Festival začal koncertem v evangelickém kostele. Vystoupila zde křesťanská folkrocková kapela Oboroh. Velmi mě mrzí, že jsem ji nemohla slyšet a vidět, protože soudě dle hodnocení ostatních, kteří měli tu možnost, to bylo velmi podařené.

V sobotu dopoledne se připravoval program na společné bohoslužby. Na tomto programu se podíleli skoro všichni, kteří na festival dorazili. Nacvičovaly se společné chvály. Po velmi chutném guláši, který byl na oběd, následovalo pokračování prezentace kapel, která se odehrávala na Černé Louce. Kapelu Nové Měchy jsem osobně nezastihla,

ale byli určitě bezva. S Lidkou jsme dorazily až na vystoupení Tensingu - Ostrava Centrum. Samozřejmě byli super, asi jako každý Tensing. Následovala kapela The Dust, která byla složená z mladých středoškoláků. Zpívali anglicky, a tak jsem jim coby velmi zdatný němčinář nerozuměla. Ale sklidili veliký potlesk po každé písni. Další vystoupili Keep Smiling Gospel z Orlové. Jedná se o amatérský gospelový sbor tvořený všemi generacemi. Tento sbor na mě asi zapůsobil ze všech kapel nejvíce. Jejich hudba byla velmi procitěná a naprosto úžasná. Nakonec vystoupila skupina Traband, která prezentovala význam slova „nejen“ křesťanských hudebníků. Tato skupina zaznamenala velký úspěch a výsledkem byla zaplněná celá hala na Černé Louce.

Po velice krátkém spánku následovaly společné bohoslužby, kde se zpívali nacvičené chvály a kázalo se na téma „Povolání rybářů“ (Lukáš 5,1-11). Kázání bylo velmi oslovující.

Tato akce byla požehnaná ve všech směrech a věřím, že Bůh požehná tomu, aby se mohla konat i příští rok a my mohli opět jet.

Marta M.

„Blahutky“

Ve dnech 4. - 6. 11. 2011 se opět uskutečnila akce, známá mezi konfirmandy jako „Blahutky“. V kouzelné vesničce Blahutovice blízko Jeseníku nad Odrou a Polomu se nachází starý opuštěný klášter Boží prozřetelnosti. Dnes už slouží pouze k rekreačním účelům. Zrenovovala jej skupinka místních nadšenců a ochránců přírody. Už po několikáté v něm náš Moravskoslezský seniorát pod vedením Evy Urbanové, zvané „Evča“ (pastorační pracovnice pro mládež, která u nás v kostele poslouží slovem 6. prosince 2011) a dalších dobrovolníků z řad farářů i mládeže, pořádá víkendová setkání pro konfirmandy. Od nás se letos zúčastnily

pouze dvě konfirmandky s mou maličkostí. Téma: „How firm is your foundation?“ (Jak pevné jsou tvé základy?) velmi pěkně zpracoval Honza Zálešák, Eva Urbanová a maličkou troškou do mlýna jsem přispěl i já. Počasí bylo skvělé a sobotní lesní bojovku, při které se lovily ryby a honili pašeráci uprostřed sluníčkem prozářeného zlatého podzimního listí, si budeme všichni dlouho pamatovat. Skvělé bylo i jídlo od „Debi“ (Debory Molnárové). Celý víkend byl už tradičně zakončen bohoslužbami v Suchdole nad Odrou. Tak a teď už nezbývá než zase čekat, kdy přijde další pozvánka na „Blahutky“. Díky Honzo a Evčo, bylo tam blaze!

R. R.

Tensingový festival v Opavě (26. - 30. 10. 2011)

Tensing - to je množina mladých lidí, mezi kterými jsou i křesťané, kteří se vyznačují tím, že mají rádi moderní hudbu, písničky, angličtinu, tanec, legraci a hlavně přátelství. Hlavně kvůli tomu jsou ochotní se vydat jakkoli daleko a věnovat velké množství času, aby přátelství vyhledávali, obnovovali, budovali a zakládali. Komunita, která tak vznikla, vytvořila cosi jako snesitelné místečko na zemi, kde se mohou nejenom „vyblbnout“, ale taky třeba i něco naučit, získat zdravé sebevědomí, vztah k muzice a díky občasným průnikům křesťanství třeba i zapřemýšlet trochu hlouběji o svém životě, svém vztahu k druhým lidem a Bohu. Dostalo se mi toho ocenění, že jsem mohl mít letos bohoslužbu na opavském celostátním tensingovém festivalu. Sjelo se tam asi 13 Tensingů z celé republiky (něco podobného - v

menším měřítku - jako bývá u nás „Gospel Night“). A tak jsem si udělal čas a trošku nasákl pravé festivalové tensingové nálady, přespal s nimi ve škole na karimatce a vyměnil bohoslužby u nás v Krnově (kde kázal Honza Lukáš z Opavy) za tělocvičnu naplněnou asi 130 mladými lidmi. Mít nedělní bohoslužby, kterými vlastně končí celý festival, není nic snadného, zvláště, když většina účastníků ještě trochu „dospává“ po uplynulém třídním vyčerpávajícím maratonu různých aktivit, workshopů, zkoušení, koncertů a zábavy. Nakonec se ale tělocvična zaplnila a já mohl vylézt na pódium k mikrofonu. Podle pozorných posluchačů a některých zpětných reakcí snad evangelium trošku zapustilo kořinek. Malou ochutnávku vám nabízím ve zkrácené podobě z úvodu a závěru bohoslužby také tady:

Homo amicus - člověk přátelský **„přítel bývá vlastnější než bratr“ Přísl 18;24b**

několik myšlenek z tensingové bohoslužby -

Jestli existuje na tensingovém festivalu něco, co nejde přehlédnout, tak je to přátelství. Představte si, že by se vás tady někdo zeptal: „máš nějaké přátele?“ Možná, že byste si řekli, „to je ale hloupá otázka“, přítel mám přece desítky nebo stovky. Stačí třeba jenom podívat se kolem sebe nebo mrknout na facebook. Sokrates kdysi řekl: „Je podivné, že lidé vždycky dokážou odpovědět na otázku, kolik

ovcí čítá jejich stádo, ale nedokážou uvést počet svých přátel.“ Asi nejsem jediný z vás, kdo tady má na FB profil. Uděláme si teď takový malý průzkum, kolik přátel má kdo na facebooku... (otázky do pléna). Jsou to ale vždycky naši nejlepší přátelé?

Jednou tu otázku, jestli má nějaké přátele, dostal od svého spolucestujícího ve vlaku jeden spisovatel. Ta otázka ho trochu udivila a zaskočila, přesto odpověděl:

„Víte, já mám mnoho přátel,“ protože za své přátele považoval mnoho lidí.

Ten spolucestující mu ale odpověděl: „Taky jsem si myslel, že jich mám hodně, dokud jsem nemusel přehodnotit podstatu přátelství.“

Pak se ho zeptal: „Kolik lidí, které považujete za své přátele, byste pozval na svatbu?“ „Tak asi dvě stě až tři sta.“

„A na křest svého dítěte?“ „Tak asi sedmdesát až sto.“ „Kdybyste chtěl jít dnes večer do kina nebo na stadion, kolika osobám byste zavolal?“ „Nevím... snad patnácti až dvaceti.“

„Je vidět, že máte hodně přátel,“ řekl spolucestující s úsměvem. „Ale pro kolik z nich jsou důležité vaše osobní záležitosti, vaše problémy? S kolika sdílíte své ušlechtilé plány, osobní nebo rodinné problémy? Na ramenou kolika z nich byste se mohl vyplakat a cítit se pochopený? A kolik z nich se upřímně raduje z vašich úspěchů a na vlastní kůži prožívají vaše trápení?“

„Děláte mi to těžké,“ odpověděl, „takových je už méně: dva nebo tři.“ „A kdyby jeden z těch dvou nebo tří byl smrtelně nemocen a zbývalo by mu pár měsíců života,

nabídl byste jim, že se ujmete jejich rodin a postaráte se o vzdělání jejich dětí?“ „To je opravdu složité, nevybral bych z nich žádného.“

„Máte tedy hodně lidí, kteří vám dělají společnost, dva až tři dobré kamarády, ale opravdového přítele žádného,“ zakončil podivný cestující.

„Musel jsem se upřímně zamyslet nad tím, jak je obtížné najít a především si udržet opravdové přátelství, protože společníků a kamarádů máme všichni dost,“ řekl onen spisovatel.

„Přítel je největším životním pokladem“ - tvrdí latinské přísloví. Mám pro vás nabídku přátelství od jednoho svého dobrého Přítel, jmenuje se Ježíš. Mnozí jste už o něm něco zaslechli, ale opravdové přátelství chce víc času. Víc se o něm dá dozvědět z „databanky“, která se jmenuje Bible, anebo třeba někdy klikněte na: www.hledamboha.cz.

Přeji vám hodně opravdových přátel.

R. Rosický

OMALOVÁNKA S ÚKOLEM!

Doplň text,

vezmi si na pomoc biblii,

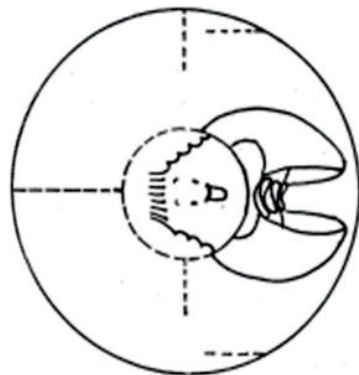
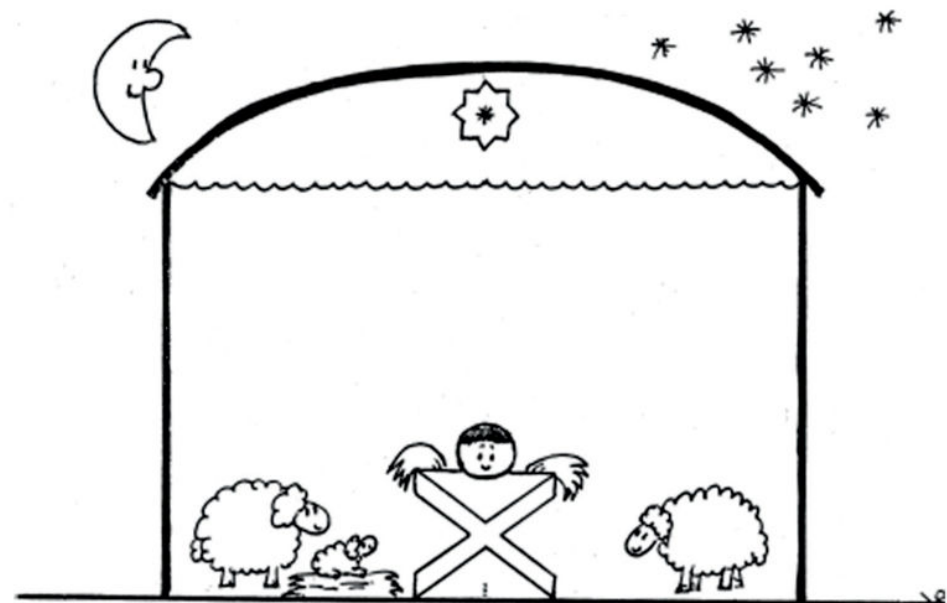
Matoušovo evangelium
(Matouš 1:18)

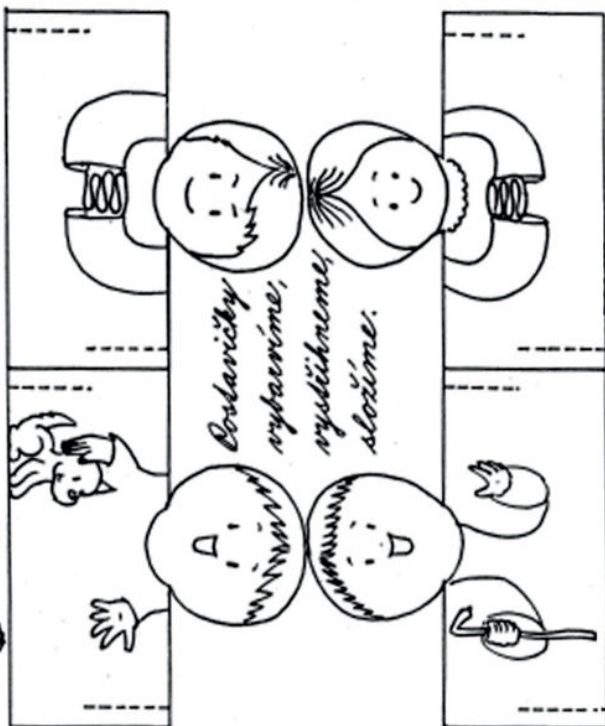
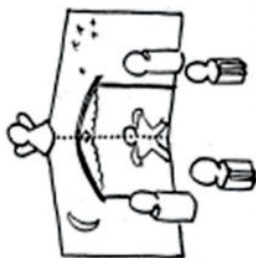
Narození Ježíše Krista se událo takto:

Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve, než se sešli, shledalo se, že počala z Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl ji potají. Ale když pojal ten úmysl, hle, se mu zjevil ve snu a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho“ . To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno“ to jest přeloženo „Bůh je s námi“.

Milé děti, vánoční příběh jistě každý dobře zná, proto vám jistě nebude dělat žádný problém doplnit jednotlivá slova do této doplňovačky. Aby se vám celý příběh lépe připomněl, zkuste si vystříhnout taky tento malý betlémek a pak si celý příběh můžete i zahrát. Možná bude lepší, když si nejdřív celý betlémek podlepíte tvrdým papírem. Samozřejmě si celý obrázek pěkně vybarvíte, abyste se s ním mohly potom svým rodičům nebo babičce a dědečkovi pochlubit. Redakce Dobrého pastýře vám přeje krásné Vánoce! ☺

BETLÉM

Vánoční dárky pro děti a seniory na Ukrajině

Občanské sdružení Pomoc Těšínského Slezska pořádá již pošesté akci „Dárky pro děti a seniory na Ukrajinu“. Smyslem této iniciativy je podpořit děti a seniory žijící ve velmi chudých poměrech na území Podkarpatské Ukrajiny. Tato oblast patřila v minulosti k Československé republice (1918-1938). Pomoc je distribuována adresně těm, kteří to potřebují. Mottem celé iniciativy je citát z Bible: „Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení, vždyť ochotného dárce miluje Bůh.“

Jak připravit dárek?

Rozhodněte se, zda chcete vytvořit dárek pro dívku nebo chlapce a zvažte, kolik by mělo mít vámi obdarované dítě let. Svým dárkem můžete potěšit také seniory.

Vánoční dárek naplňte prosím pouze **novými** předměty v hodnotě cca 200,-Kč. Například: vánoční přání, hračka, svíčka, pastelky, omalovánky, psací potřeby, blok, hry, čepice, rukavice, šál, kosmetika, mýdlo, zubní pasta, kartáček, hřeben. Z důvodu ukrajinské celní kontroly dárek nesmí obsahovat žádné potraviny.

Zakoupené předměty vložte do čisté krabice (např. od bot) o rozměrech cca 30x20x15 cm. Tuto krabici můžete zkrášlit balícím papírem a převázat šňůrkou (z důvodu celní kontroly krabici nezalepujte). Dárek můžete rovněž přinést v igelitovém sáčku na sběrné místo, kde ho již sami zabalíme.

Z internetových stránek www.pomocetsinskehoslezska.cz si stáhněte a vytiskněte symbol (pro chlapce, dívku nebo seniora), u dětí označte věkovou skupinu. Symbol důkladně přilepte na bok krabice nebo vložte do igelitového sáčku. Tyto symboly budou k

dispozici nakopírované také v našem kostele.

Takto připravený dárek doručte na sběrné místo nejpozději do 20. prosince 2011.

Sběrné místo a kontaktní osoba: Prodejna Barevný domov, Krnov, Hl. náměstí 29, Svatopluk Chlápek, tel: 775 708 337.

Více informací o občanském sdružení Pomoc Těšínského Slezska a jeho dalších projektech získáte na:

www.pomocetsinskehoslezska.cz.

Dárčky dovezené na Zakarpatskou Ukrajinu mohou být studnou lásky a radosti. Budou darované potřebným dětem ve sborech, v dětských domovech a v domácnostech. I ty se můžeš připojit k tomuto dílu lásky bližnímu, jako ten malý nepatrný pramínek vody. Svou láskou, věnovanou skrze dáreček dítěti, probudíš jeho lásku, kterou může dát dál. Dárky, které se rozhodnete věnovat, budou milým vánočním překvapením pro děti z dětských domovů a sociálně potřebných rodin Svaljavského, Mukačevského a Rachivského okresu Zakarpatské Ukrajiny.

Bůh miluje ochotného dárce. (Bible - 2. Kor 9,7 - Překlad 21. století)

ze stránek - www.pomocetsinskehoslezska.cz.

Českobratrská církev evangelická v Krnově

Kazatel sboru:	jáhen Radovan Rosický
Adresa:	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109
Číslo účtu sboru:	1845328379 / 0800
Úřední hodiny:	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
www stránky:	http://krnov.evangelnet.cz
Na požádání:	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Svaté večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu!

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Pondělí	dle domluvy	každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modliteb. setkání - v různých církvích - dle domluvy.
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v kostele, od ledna na faře - Albrechtická 92
Čtvrtek	dle domluvy dle domluvy	skupinky v jednotlivých rodinách dle domluvy Základy víry (katech. příprava ke křtu) na faře - Albrechtická 92, co 14 dní, dle domluvy s kazatelem
Pátek	16.00 h. 18.00 h.	1. a 3. pátek v měsíci - konfirmační příprava na faře modlitební setkání v kostele, od prosince na faře
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v nové klubovně Tensingu v areálu bývalé Karnoly na ul. Čsl. armády
Neděle	9.45 h.	bohoslužby

Pravidelná shromáždění v Krasově:

1. a 3. středa v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina
Shromáždění se konají u sestry Ničmanové v domě pečovatelské služby.		

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci	8.00 hod.	bohoslužby (v katolickém kostele)
4. středa v měsíci	17.00 hod.	biblická hodina na katolické faře u kostela

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci	16.30 hod.	bibl. hodina u Čeparových, Brantice č.p. 93
--------------------	------------	---

Přejeme vám klidné Vánoce
a Boží ochranu v novém roce.

redakce Dobrého pastýře

Redakční rada:

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová,
technický redaktor - Petr Malík

Príspevky môžete predávať redakčnej rade, nechať je na faře, alebo, čož je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz